

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 46

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 18 martie 1997

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE ȘI LEGI			
484/1996. — Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției dintre România și Republica Uzbekistan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 6 iunie 1996.....	2	27. — Lege pentru ratificarea schimbului de note, anexă la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, încheiat la Atena la 16 septembrie 1991, ratificat prin Legea nr. 90 din 29 iulie 1992	12-13
26. — Lege privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Uzbekistan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 6 iunie 1996.....	2	77. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea schimbului de note, anexă la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, încheiat la Atena la 16 septembrie 1991, ratificat prin Legea nr. 90 din 29 iulie 1992.....	14
Convenție între România și Republica Uzbekistan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital	3-11	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
76. — Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Uzbekistan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 6 iunie 1996	12	60. — Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și a corpului de arbitri	14-16
★		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		129. — Ordin al ministrului muncii și protecției sociale privind aprobarea Normelor specifice de protecție a muncii pentru mine de cărbune, șisturi și nisipuri bituminoase	16

D E C R E T E Ş I L E G I**PREŞEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T**

**privind supunerea spre ratificare Parlamentului
a Convenţiei dintre România şi Republica Uzbekistan
pentru evitarea dublei impuneri şi prevenirea evaziunii fiscale
cu privire la impozitele pe venit şi pe capital,
semnată la Bucureşti la 6 iunie 1996**

În temeiul art. 91 alin. (1) şi al art. 99 din Constituţia României, precum şi al art. 1 şi 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea şi ratificarea tratatelor,

Preşedintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenţia dintre România şi Republica Uzbekistan pentru evitarea dublei impuneri şi prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit şi pe capital, semnată la Bucureşti la 6 iunie 1996.

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituţia României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Bucureşti, 25 septembrie 1996.
Nr. 484.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAŢILOR****SENATUL****L E G E**

**privind ratificarea Convenţiei dintre România
şi Republica Uzbekistan pentru evitarea dublei impuneri
şi prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit
şi pe capital, semnată la Bucureşti la 6 iunie 1996**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenţia dintre România şi Republica Uzbekistan pentru evitarea dublei impuneri şi prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit şi pe capital, semnată la Bucureşti la 6 iunie 1996.

Această lege a fost adoptată de Senat în şedinţa din 15 ianuarie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituţia României.

PREŞEDINTELE SENATULUI
PETRE ROMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaţilor în şedinţa din 24 februarie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituţia României.

p. PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

Bucureşti, 12 martie 1997.
Nr. 26.

C O N V E Ţ I E

Între România și Republica Uzbekistan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale
cu privire la impozitele pe venit și pe capital

România și Republica Uzbekistan,
dorind să promoveze și să întărească relațiile economice prin încheierea unei convenții pentru evitarea dublei
impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital,
au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant sau al autorităților sale locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, impozitele pe suma totală a salariilor plătite de întreprinderi, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică prezenta convenție sunt:

a) în cazul României:

- (i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- (ii) impozitul pe profit;
- (iii) impozitul pe salarii și alte remunerații similare;
- (iv) impozitul pe venitul agricol;
- (v) impozitul pe dividende, și
- (vi) impozitul pe clădiri și impozitul pe terenul ocupat de clădiri și construcții

(denumite în continuare *impozit român*);

b) în cazul Republicii Uzbekistan:

- (i) impozitul pe profitul (venitul) întreprinderilor, asociațiilor și organizațiilor;
- (ii) impozitul pe venitul persoanelor fizice, și
- (iii) impozitul pe proprietăți

(denumite în continuare *impozit uzbek*).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acestei convenții, în plus, sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale după efectuarea unor astfel de modificări.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă România sau Republica Uzbekistan, după cum cere contextul;

b) termenul *România* înseamnă România și, când este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă, asupra căreia România își exercită suveranitatea, drepturile suverane și jurisdicția în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării, pe fundul și în subsolul acestor ape;

c) termenul *Uzbekistan* înseamnă Republica Uzbekistan; folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul Republicii Uzbekistan, inclusiv apele teritoriale și spațiul aerian în care Republica Uzbekistan poate să exercite drepturi suverane și jurisdicție, inclusiv dreptul de a folosi subsolul și resursele naturale, potrivit legislației Republicii Uzbekistan și în concordanță cu dreptul internațional;

d) termenul *impozit* înseamnă impozit român sau impozit uzbek, după cum cere contextul;

e) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate sau orice altă asociere de persoane, legal constituită în fiecare dintre statele contractante;

f) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice altă entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

g) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

h) termenul *național* înseamnă orice persoană fizică având cetățenia unui stat contractant și orice persoană juridică, parteneriat sau asociere de persoane și orice altă entitate având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în unul dintre statele contractante;

i) expresia *transport internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă, aeronavă, vehicul feroviar sau rutier, exploatate de o întreprindere a unui stat contractant, cu excepția cazului când nava, aeronava, vehiculul feroviar sau rutier este exploatat numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

j) expresia *autoritate competentă* înseamnă:

- (i) în cazul României, Ministerul Finanțelor;
- (ii) în cazul Republicii Uzbekistan, Comitetul de Stat pentru Impozite;

k) termenul *capital*, în cazul Republicii Uzbekistan, înseamnă *proprietate*.

2. În ce privește aplicarea acestei convenții de un stat contractant, orice termen care nu este definit în convenție va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației acestui stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană care, potrivit legislației acestui stat, este supusă impunerii în acest stat, datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului conducerii, locului înregistrării sau oricărui alt criteriu de natură similară. Dar această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acest stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse sau capital, situate în acest stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă a statului contractant în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă în ambele state, va fi considerată rezidentă a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, ea va fi considerată rezidentă a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, ea va fi considerată rezidentă a statului în care se află locul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia sediu permanent include îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un magazin;

f) un atelier;

g) o fermă sau orice plantație;

h) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Expresia *sediu permanent* cuprinde, de asemenea:

a) un șantier de construcții, un proiect de construcții, de montaj sau de instalare sau activitățile de supraveghere în legătură cu acestea, dar numai când asemenea șantier, proiect sau activități continuă pentru o perioadă mai mare de 9 luni, în orice perioadă de 12 luni;

b) furnizarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță, de către o întreprindere a unui stat contractant prin angajarea sa sau prin alt personal angajat de întreprindere în acest scop, în celălalt stat contractant, cu condiția ca această activitate să continue pentru același proiect sau pentru un proiect conex, pentru o perioadă sau perioade care însumează mai mult de 9 luni în orice perioadă de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia *sediu permanent* se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, fără obținere de venituri;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării, fără obținere de venituri;

c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) vânzarea de mostre de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg sau al unei expoziții internaționale temporare ocazionale, într-o perioadă de 15 zile de la închiderea târgului sau a expoziției menționate;

e) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul cumpărării de produse sau mărfuri sau colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul desfășurării, pentru întreprindere, a oricărei alte activități cu caracter pregătititor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv pentru orice combinare de activități menționate în subparagrafele a)–f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinare să aibă un caracter pregătititor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană — alta decât un agent cu statut independent cărui a se aplică prevederile paragrafului 7 — acționează într-un stat contractant în numele unei întreprinderi a celui alt stat contractant, această întreprindere se consideră că are un sediu permanent în primul stat menționat, dacă această persoană:

a) are și exercită în mod obișnuit în primul stat menționat împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, în afară de cazul în care activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor acestui paragraf; sau

b) nu are o astfel de împuternicire, dar menține în mod obișnuit în primul stat menționat un stoc de produse sau mărfuri din care face livrări, în mod regulat, de produse sau mărfuri, în numele întreprinderii.

6. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, o întreprindere de asigurări, cu excepția reasigurărilor, a unui stat contractant se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant, dacă încasează prime pe teritoriul celui alt stat sau asigură riscuri situate

acolo prin intermediul unei persoane, alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 7.

7. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția că aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

8. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în acel celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră), situate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Expresia *proprietăți imobiliare* are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, toate accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, aeronavele, vehiculele feroviare și rutiere nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietățile imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietățile imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă: a) celui sediu permanent; b) vânzărilor în acel celălalt stat de produse sau mărfuri de același fel sau asemănătoare cu cele vândute printr-un sediu permanent; sau c) alte activități de

afaceri desfășurate în acel celălalt stat, care sunt de același fel sau asemănătoare cu cele desfășurate prin acel sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, celui sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

Totuși, sediul permanent nu i se vor acorda ca deducere sumele plătite biroului său de conducere sau oricărui birou al întreprinderii, sub forma redevențelor, onorariilor sau a altor plăți similare convenite pentru folosirea patentelor sau a altor drepturi sau sub formă de comision pentru servicii prestate ori pentru conducere sau, cu excepția societăților bancare, sub formă de dobânzi la banii împrumutați sediului permanent.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acest stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartitia uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie totuși să fie aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere sunt impozabile numai în acel stat.

2. Profiturile la care se referă paragraful 1 al prezentului articol nu cuprind profiturile care se obțin din exploatarea

hotelieră sau dintr-o activitate de transport distinctă de exploatare a navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere în trafic internațional.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi, precum și asupra dobânzilor aferente fondurilor legate numai de exploatarea navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant, sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și al unei întreprinderi a celui alt stat contractant

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând acelu stat și impune în consecință profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci acel celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acestor profituri. La efectuarea acestei modificări se ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10% din suma brută a dividendelor.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății în ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul *dividende* folosit în acest articol înseamnă veniturile provenind din acțiuni, din acțiuni și din drepturi de

folosință, părți miniere, din părți de fondator sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni, de către legislația fiscală a statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende, în legătură cu care dividendele sunt plătite, este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al acelu celălalt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende, în legătură cu care dividendele sunt plătite, este efectiv legată de un sediu permanent sau bază fixă situată în acel celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din acel celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat, dacă sunt obținute și deținute efectiv de guvernul celui alt stat contractant, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia, sau de orice agenție sau unitate bancară ori instituție a acelu guvern, a autorității locale sau a unității administrativ-teritoriale, sau dacă creanțele unui rezident al celui alt stat contractant sunt garantate, asigurate sau finanțate direct ori indirect de o instituție financiară aparținând în întregime guvernului celui alt stat contractant.

4. Termenul *dobânzi*, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului, și, în special, veniturile din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea

efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi, în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța, în legătură cu care sunt plătite dobânzile, este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acest sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este imposibilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

8. Prevederile acestui articol nu se aplică, dacă scopul principal sau unul dintre scopurile principale ale unei persoane cât privește crearea sau transferul creanțelor, în legătură cu care sunt plătite dobânzile, este de a obține avantaje prin această creare sau transfer de creanțe, ca urmare a aplicării acestui articol.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat, dacă acel rezident este beneficiarul efectiv al redevențelor.

2. Totuși aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul *redevențe*, folosit în prezentul articol, înseamnă plăți de orice fel, inclusiv cele în natură, primite pentru folosirea sau concesionarea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau televiziune, transmisiilor

prin satelit, cablu, fibre optice sau prin tehnologii similare folosite pentru emisiunile destinate publicului, orice patent sau marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație ori pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial sau științific ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

Termenul *redevențe* include, de asemenea, câștigurile provenite din înstrăinarea oricăruia dintre aceste bunuri sau drepturi, în măsura în care sunt legate de producție, productivitate, de folosirea sau dispunerea de astfel de bunuri sau drepturi.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele, și acestea sunt generate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este imposibilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

7. Prevederile acestui articol nu se aplică, dacă scopul principal sau unul dintre scopurile principale ale unei persoane, cât privește crearea sau transferul drepturilor în legătură cu care sunt plătite redevențele, este de a obține avantaje prin această creare sau transfer de drepturi, ca urmare a aplicării acestui articol.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant, din înstrăinarea proprietăților imobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, situate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în statul contractant în care sunt situate aceste proprietăți.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare, făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt stat.

3. Câștigurile obținute de o întreprindere a unui stat contractant, din înstrăinarea navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere exploatare în trafic internațional, precum și a proprietăților mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea nave, aeronave, vehicule feroviare sau rutiere, sunt impozabile numai în acel stat.

4. Câștigurile obținute de un rezident al unui stat contractant, din înstrăinarea acțiunilor sau a altor participări la capitalul unei societăți ale cărei active sunt formate în totalitate sau în principal din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1—4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acest stat, cu excepția următoarelor situații, când aceste venituri pot fi, de asemenea, impuse în celălalt stat contractant:

a) dacă acesta dispune în mod obișnuit de o bază fixă în celălalt stat contractant, în scopul desfășurării activităților sale; sau

b) dacă acesta este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă sau perioade care însumează sau depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni, care începe sau se termină în anul calendaristic vizat.

În situația de la subparagrafele a) sau b), venitul poate fi impus în celălalt stat contractant, dar numai acea parte din venit care este atribuibilă bazei fixe sau venitului obținut din activitățile desfășurate în perioada cât acel rezident a fost prezent în acel celălalt stat.

2. Expresia *profesii independente* cuprinde în special activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19, 20 și 21, salariile și alte remunerații similare, obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt

impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant, remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

a) primitorul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni, începând sau sfârșind în anul calendaristic vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuilalt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează le are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave, aeronave, vehicul feroviar și rutier, exploatare în trafic internațional de o întreprindere a unui stat contractant, pot fi impuse în acel stat.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare, primite de un rezident al unui stat contractant, în calitatea sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celuilalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau televiziune, ori ca interpret muzical sau ca sportiv, din activitățile lui personale în această calitate, pot fi impuse în statul contractant în care aceste activități sunt exercitate.

2. Când veniturile, în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau sportivului ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului sau sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1, în cadrul schimburilor culturale sau sportive, convenite de guvernele celor două state contractante și care nu sunt exercitate în scopul de a obține profituri, sunt scutite de impozit în statul contractant în care sunt exercitate aceste activități.

ARTICOLUL 18

Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile, anuitățile și alte remunerații similare, plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut, vor fi impozabile numai în acel stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1 al acestui articol, pensiile și alte plăți similare, făcute în cadrul legislației referitoare la asigurările sociale a unui stat contractant, vor fi impozabile numai în acel stat.

3. Termenul *anuitate* înseamnă o sumă determinată, plătită în mod periodic la scadențe fixe în timpul vieții sau în timpul unei perioade specificate sau determinabile, în virtutea unui angajament, cu obligația de a face în schimb plățile pentru deplină și corespunzătoare recompensare în bani sau în echivalent bănesc.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat sau autorității ori unității, sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși aceste remunerații sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelui stat; și

(i) este un național al acelui stat, sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelui stat, numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensiile plătite de sau din fonduri create de un stat contractant sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat sau acelei autorități ori acelei unități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelui stat.

3. Prevederile art. 15, 16 și 18 se aplică remunerațiilor și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 20

Studenti și practicanți

1. Un rezident al unui stat contractant care este prezent în mod temporar în celălalt stat contractant ca student sau practicant care va dobândi o calificare tehnică, profesională sau de afaceri nu va fi impus în celălalt stat contractant pentru remiterile primite din străinătate în scopul întreținerii sale, pentru studiu ori instruire sau ca bursă pentru continuarea studiilor, pentru o perioadă de 7 ani.

2. Remunerațiile plătite studentului sau practicantului, după caz, pentru servicii prestate în celălalt stat, nu vor fi

impuse în acest celălalt stat pentru o perioadă de 2 ani, cu condiția ca asemenea servicii să fie în legătură cu studiile, întreținerea sau instruirea sa.

ARTICOLUL 21

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică, care este sau a fost rezidentă a unui stat contractant, imediat înainte de sosirea sa în celălalt stat contractant, și care, la invitația unei universități, colegiu, școală sau altă instituție educațională similară, non-profit, care este recunoscută de guvernul acelui celălalt stat contractant, este prezentă în acel celălalt stat contractant pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în acel celălalt stat contractant, numai în scopul de a preda sau a cerceta sau pentru ambele, la astfel de instituții educaționale, va fi scutită de impozit în acel celălalt stat contractant pentru remunerația primită în legătură cu predarea sau cu cercetarea.

2. Prevederile paragrafului 1 al acestui articol nu se aplică venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții, sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, obținute de un rezident al unui stat contractant, care desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, sau exercită în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.

3. Totuși asemenea venituri, obținute de un rezident al unui stat contractant din surse situate în celălalt stat contractant, pot fi, de asemenea, impuse în acest celălalt stat.

ARTICOLUL 23

Capital

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare, astfel cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, deținute de un rezident al unui stat contractant și care sunt situate în celălalt stat contractant, poate fi impus în acest celălalt stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare, făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe pe care un rezident al unui stat contractant o are în

celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, poate fi impus în statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

3. Capitalul constituit din nave, aeronave, vehicule feroviare sau rutiere exploatate în trafic internațional și de proprietăți mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea nave, aeronave, vehicule feroviare sau rutiere deținute de o întreprindere a unui stat contractant este impozabil numai în acest stat.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acest stat.

ARTICOLUL 24

Eliminarea dublei impuneri

1. În cazul României, dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

Când un rezident al României realizează venituri sau elemente de venit, la care se face referire în art. 10, 11 și 12, sau profituri, câștiguri ori deține capital care, potrivit legislației din Uzbekistan și în conformitate cu prevederile prezentei convenții, pot fi impuse în Uzbekistan, România va recunoaște un credit fiscal față de impozitul său pe venituri, elemente de venit, profituri, câștiguri sau capital, într-o sumă egală cu impozitul plătit în Uzbekistan.

Totuși suma creditului nu va depăși suma impozitului român pe acele venituri, elemente de venit, profituri sau câștiguri ori pe capital, calculat în conformitate cu legislația fiscală și reglementările din România.

2. În cazul Uzbekistanului, dubla impunere va fi eliminată, după cum urmează:

a) Când un rezident al Uzbekistanului obține venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile acestei convenții, pot fi impuse în România, Uzbekistan va permite:

(i) ca o deducere din impozitul pe venitul aceluși rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în România;

(ii) ca o deducere din impozitul pe capitalul aceluși rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în România.

Această deducere, în ambele cazuri, nu va depăși, totuși, acea parte din impozitul pe venit sau din impozitul pe capital, astfel cum a fost calculat înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impus în Uzbekistan.

b) Când, în concordanță cu orice prevedere a acestei convenții, venitul obținut sau capitalul deținut de un rezident al Uzbekistanului este scutit de impozit în Uzbekistan, Uzbekistanul poate, totuși, la calcularea sumei impozitului pe venitul sau capitalul rămas al acestui rezident, să ia în considerare venitul sau capitalul scutit.

ARTICOLUL 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât

impozitarea sau obligația la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat aflați în aceeași situație.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat contractant decât impunerea stabilită întreprinderilor aceluși celălalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant nici o deducere personală, înlesnire sau reducere în ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile art. 9, ale paragrafului 7 al art. 11 sau ale paragrafului 6 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celuilalt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Nici o prevedere a prezentului articol nu se consideră ca obligând un stat contractant să acorde persoanelor fizice, care nu sunt rezidente în acest stat, orice deduceri personale, înlesniri sau reduceri, în ceea ce privește impunerea, care sunt acordate persoanelor fizice rezidente.

6. Prevederile prezentului articol se aplică numai impozitelor care fac obiectul acestei convenții.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. Când o persoană care este rezidentă a unui stat contractant consideră că, datorită măsurilor luate de autoritățile competente ale unuia sau ale ambelor state contractante, rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant a cărui rezidentă este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, aceluși stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în 3 ani de la prima notificare a măsurii din care rezultă o impunere contrară prevederilor convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să

ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată, indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestei convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impunerii în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare necesar un schimb oral de opinii, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 27

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislației interne a statelor contractante privitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor convenției, în special pentru prevenirea fraudei sau evaziunii cu privire la asemenea impozite. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secretă, în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acestui stat, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv la instanțe judecătorești și organe administrative), însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea impozitelor sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul convenției. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a acelu sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a acelu sau a celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret de afaceri, industrial, comercial sau profesional, sau un procedeu de fabricație ori informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

Pentru România,
Florin Georgescu,
ministru de stat, ministrul finanțelor

ARTICOLUL 28

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare, în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

Prezenta convenție va fi supusă ratificării și va intra în vigoare în prima zi de la data ultimei notificări prin care părțile își comunică îndeplinirea procedurilor legale interne, necesare în fiecare țară pentru intrarea în vigoare a acesteia. Convenția se va aplica:

a) în ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, la venitul realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția a intrat în vigoare; și

b) în ce privește celelalte impozite pe profit, venit sau pe capital realizate, la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția a intrat în vigoare.

ARTICOLUL 30

Denunțarea

1. Prezenta convenție va rămâne în vigoare o perioadă nedeterminată.

2. Fiecare dintre statele contractante poate să remită celuilalt stat contractant, pe canale diplomatice, o notă de denunțare scrisă la sau înainte de a 30-a zi a lunii iunie a fiecărui an calendaristic, începând din al 5-lea an următor celui în care convenția a intrat în vigoare. În această situație, prezenta convenție va înceta să aibă efect:

a) în ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, la venitul realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare; și

b) în ce privește celelalte impozite pe profit, venit sau pe capital realizate, la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.

Întocmită în dublu exemplar la București, la 6 iunie 1996, în limbile română, uzbekă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Republica Uzbekistan,
B.S. Hamidov,
viceprim-ministru, ministrul finanțelor

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției
dintre România și Republica Uzbekistan pentru evitarea
dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale
cu privire la impozitele pe venit și pe capital,
semnată la București la 6 iunie 1996**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Uzbekistan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 6 iunie 1996, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 10 martie 1997.
Nr. 76.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea schimbului de note, anexă la Acordul
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene
privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor,
încheiat la Atena la 16 septembrie 1991, ratificat prin
Legea nr. 90 din 29 iulie 1992**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică schimbul de note, anexă la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor^{*)}, încheiat la Atena la 16 septembrie 1991, ratificat prin Legea nr. 90 din 29 iulie 1992, cu referire la prelungirea valabilității acestui acord.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 7 mai 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
PETRE ROMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 24 februarie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 12 martie 1997.
Nr. 27.

^{*)} Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, încheiat la Atena la 16 septembrie 1991, ratificat prin Legea nr. 90 din 29 iulie 1992, a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 11 august 1992.

Ambasada Greciei
București

1140.5/2864/AS 1033

NOTĂ VERBALĂ

Ambasada Republicii Elene prezintă complimentele sale Ministerului Afacerilor Externe și are onoarea, referindu-se la Acordul dintre Guvernul Republicii Elene și Guvernul României privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, care a fost semnat la Atena la 16 septembrie 1991 și a intrat în vigoare la 21 octombrie 1992, să propună ca valabilitatea acestuia să fie prelungită începând cu 22 octombrie 1995, ziua următoare datei de expirare a acordului, potrivit art. 13 paragraful 1 din acest acord, până la intrarea în vigoare a unui nou acord între Guvernul Republicii Elene și Guvernul României privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, așa cum este prevăzut în art. 13 paragraful 2.

Dacă Guvernul român acceptă propunerea de mai sus, prezenta notă, împreună cu nota ministerului, care confirmă conținutul acesteia, va constitui un acord între Guvernul Republicii Elene și Guvernul României, care va intra în vigoare la data schimbului de note prin care se înștiințează despre îndeplinirea procedurilor interne în materie în cele două țări.

Ambasada Republicii Elene se folosește de această ocazie pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe asigurarea înaltei sale considerații.

București, 18 octombrie 1995.

Nr. H (01) 4759

Ministerul Afacerilor Externe al României prezintă complimentele sale Ambasadei Republicii Elene și are onoarea de a confirma primirea Notei verbale nr. 1140.5/2864/AS 1033 din 18 octombrie 1995 din partea ambasadei, cu următorul conținut:

„Ambasada Republicii Elene prezintă complimentele sale Ministerului Afacerilor Externe și are onoarea, referindu-se la Acordul dintre Guvernul Republicii Elene și Guvernul României privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, care a fost semnat la Atena la 16 septembrie 1991 și a intrat în vigoare la 21 octombrie 1992, să propună ca valabilitatea acestuia să fie prelungită începând cu 22 octombrie 1995, ziua următoare datei de expirare a acordului, potrivit art. 13 paragraful 1 din acest acord, până la intrarea în vigoare a unui nou acord între Guvernul Republicii Elene și Guvernul României privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, așa cum este prevăzut în art. 13 paragraful 2.

Dacă Guvernul român acceptă propunerea de mai sus, prezenta notă, împreună cu nota ministerului, care confirmă conținutul acesteia, va constitui un acord între Guvernul Republicii Elene și Guvernul României, care va intra în vigoare la data schimbului de note prin care se înștiințează despre îndeplinirea procedurilor interne în materie în cele două țări.

Ambasada Republicii Elene se folosește de această ocazie pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe asigurarea înaltei sale considerații.

București, 18 octombrie 1995.“

Ministerul Afacerilor Externe are onoarea să confirme, în numele Guvernului României, propunerea mai sus menționată și să consimtă ca nota dumneavoastră și prezenta notă să constituie un acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Elene, care va intra în vigoare la data schimbului de note prin care se înștiințează despre îndeplinirea procedurilor interne în materie în cele două țări.

Ministerul Afacerilor Externe al României se folosește de această ocazie pentru a reînnoi Ambasadei Republicii Elene asigurarea înaltei sale considerații.

București, 6 decembrie 1995.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru ratificarea schimbului de note, anexă la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, încheiat la Atena la 16 septembrie 1991, ratificat prin Legea nr. 90 din 29 iulie 1992

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea schimbului de note, anexă la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Elene privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, încheiat la Atena la 16 septembrie 1991, ratificat prin Legea nr. 90 din 29 iulie 1992, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 10 martie 1997.
Nr. 77.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și a corpului de arbitri

În temeiul art. 137 alin. (4) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și a corpului de arbitri, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Numărul de posturi aprobat Ministerului Culturii se diminuează în mod corespunzător cu numărul de posturi aprobat Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Art. 3. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă pct. (31) al art. 2 și poziția 5 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 642/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 30 august 1995, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministrul culturii,
Ion Caramitru
Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Mircea Ciurara

București, 10 martie 1997.
Nr. 60.

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și a corpului de arbitri**I. Organizarea și funcționarea Oficiului Român pentru Drepturile de Autor**

Art. 1. — Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, cu sediul în municipiul București, Calea Dorobanților nr. 99 A, sectorul 1, funcționează ca organ de specialitate în subordinea Guvernului, cu autoritate unică pe teritoriul României în ceea ce privește evidența, observarea și controlul aplicării legislației în domeniul dreptului de autor și al drepturilor conexe.

Art. 2. — Modul de finanțare și atribuțiile Oficiului Român pentru Drepturile de Autor sunt cele prevăzute la art. 137 alin. (1) și, respectiv, la art. 138 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe.

Art. 3. — Structura organizatorică a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor este prevăzută în anexa la prezentul regulament. În cadrul acesteia, prin ordin al directorului general pot fi organizate servicii și birouri.

Art. 4. — (1) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor este condus de un director general numit de Guvern și asimilat, ca nivel de salarizare, cu funcția de secretar de stat.

(2) Directorul general are următoarele atribuții principale:

a) răspunde de organizarea și conducerea activității direcțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și numește personalul din subordine, în condițiile legii;

b) decide asupra structurii pe compartimente a direcțiilor din cadrul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor;

c) stabilește atribuțiile compartimentelor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și sarcinile personalului din subordine;

d) reprezintă și angajează Oficiul Român pentru Drepturile de Autor în raporturile cu alte autorități publice și organizații din țară, cu organisme de specialitate similare din alte țări și cu organizații internaționale din domeniu la care statul român este parte, precum și cu orice alte persoane fizice și juridice, sau poate delega această atribuție, de la caz la caz, directorului general adjunct și altor specialiști din cadrul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor;

e) este ordonator principal de credite;

f) emite ordine și decizii în exercitarea atribuțiilor sale.

Art. 5. — Pe lângă directorul general funcționează Colegiul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, ca organ consultativ, numit prin ordin al directorului general.

Art. 6. — Numărul maxim de posturi din structura Oficiului Român pentru Drepturile de Autor este de 53, exclusiv cel de director general.

Art. 7. — Statul de funcții pentru aparatul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor se aprobă de către directorul general, cu avizul Ministerului Muncii și Protecției Sociale și al Ministerului Finanțelor.

Art. 8. — Salarizarea personalului din aparatul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor se face potrivit anexei nr. 8 la Legea nr. 40/1991 cu privire la salarizarea Președintelui și Guvernului României, precum și a personalului Președinției, Guvernului și al celorlalte organe ale puterii executive, republicată, cu modificările aduse prin Ordonanța Guvernului nr. 39/1994, republicată, și cu aplicarea prevederilor art. 25 din aceeași lege.

Art. 9. — Acțiunile de observare și control, exercitate la cererea prealabilă a persoanelor îndreptățite, se efectuează de către personalul specializat al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor numai în baza unei solicitări scrise, motivate, și în prezența unui reprezentant desemnat, în scris, de persoana care a formulat solicitarea. Acest reprezentant efectuează și plata cheltuielilor aferente pe parcursul acțiunilor de observare și control, conform programului stabilit anterior, de comun acord cu specialiștii Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

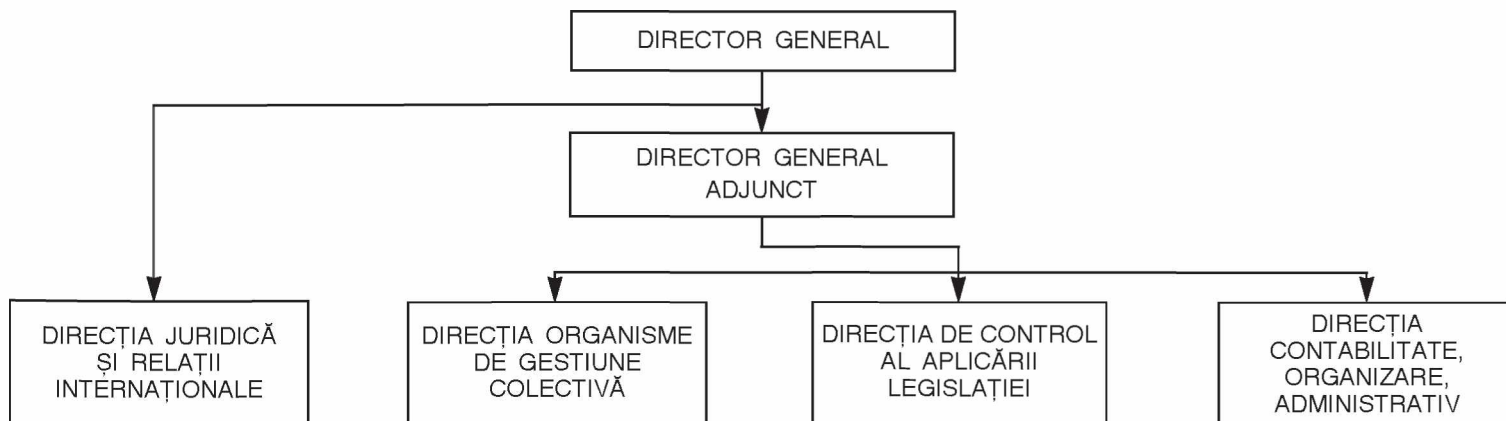
Art. 10. — Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate folosi pentru desfășurarea și extinderea activității sale mijloace materiale și bănești primite de la persoane fizice și juridice, prin acte cu titlu gratuit, cu respectarea dispozițiilor legale.

II. Funcționarea corpului de arbitri

Art. 11. — (1) În vederea soluționării litigiilor asupra tabelelor și metodologiilor negociate potrivit art. 131 din Legea nr. 8/1996, părțile negociatoare vor desemna, prin convenție, trei arbitri de pe lista celor 20 de arbitri numiți prin hotărâre a Guvernului, care vor asista medierea efectuată de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor.

(2) Convenția privind desemnarea arbitrilor trebuie să prevadă modalitatea de remunerare de către părți a acestora. Ea se depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, care asigură secretariatul ședințelor de mediere, acestea urmând să se desfășoare la sediul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Art. 12. — Raportul consultativ al arbitrilor desemnați de părți se depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, care decide forma definitivă a tabelelor și a metodologiilor negociate, conform procedurilor prevăzute la art. 131 alin. (4) din Legea nr. 8/1996.

ORGANIGRAMA
OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTORACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

ORDIN

privind aprobarea Normelor specifice de protecție a muncii pentru mine de cărbune,
șisturi și nisipuri bituminoase

Ministrul muncii și protecției sociale,
în baza Decretului nr. 591/1996 pentru numirea Guvernului României,
având în vedere:

- Legea protecției muncii nr. 90/1996;
- Hotărârea Guvernului nr. 448/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, republicată;
- Avizul Consiliului tehnico-economic nr. 119 din 18 septembrie 1996 al Ministerului Muncii și Protecției Sociale, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele specifice de protecție a muncii pentru mine de cărbune, șisturi și nisipuri bituminoase.

Art. 2. — Normele prevăzute la art. 1 intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României.

Începând cu aceeași dată se abrogă Normele de protecție a muncii pentru industria minieră, emise

de Departamentul industriei miniere și geologiei în anul 1991.

Art. 3. — Normele specifice de protecție a muncii pentru mine de cărbune, șisturi și nisipuri bituminoase sunt obligatorii pentru toate activitățile cu acest profil și se difuzează celor interesați prin inspectoratele de stat teritoriale pentru protecția muncii.

Ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu

București, 4 martie 1997.
Nr. 129.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 335.01.11/4028